

الباب التاسع و العشر من الواحد الرابع في ان النساء...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب التاسع و العشر من الواحد الرابع في ان النساء بالليل يدخلن المسجد و يحضرن السرائر عند تسعة عشر مرته لمن يكن في تلك البلد من نساين.

ملخص اين باب آنكه برنساء آن ارض و قرب او اذن داده شده كه در ليل طواف نموده و در نزد سرائر اربعه عليها تسعة عشر نشسته و به تسبيح و تقديس و تحميد و توحيد و تكبير خدا متلذذ گشته و رجوع بمنازل خود نموده و عطاي چهار مثقال ذهب در حق ايشان در عمر است از براي هر نفسي نه در هر وقت كه موفق شوند بوفود بر بيت

و آنچه مايه تقرب ايشان است رضاي اقران خود و حب ذريات ايشان است كه اگر نفسي آنچه تواند بر ذريه خود قبل از تكليف اظهار لطف و رحمت نمايد اعظم است از براي او از هر طاعتي كه باو تقرب جويد بسوي خداوند خود و خداوند امر فرموده والدين را كه در حق ذريه خود با منتهاي حبي كه ممكن است در حق ايشان ظاهر سازند و اون را حب خود خوانده اعظما "لمن يظهره الله" و امر فرموده كل ذريات را با ابوين و اخوين و اولوالقربا خود بر شئون ادبيه كه داب آن زمان است سلوك نموده كه غباري بر قلوب ايشان ننشسته لاجل اجلال والدين "من يظهره الله" و اولوالقربا او

ORIGINAL

AUDIO

کل از برای یک نفس است که خلق میشوند و رزق داده میشوند و قبض روح میگردند و زنده میشوند و او است مقصود لم یزل و لا یزال در هر ظهوری باسمی ظاهر و در هر بطونی در اوج عزتی محتجب که اگر غیر از این باشد بجا توان ﴿لا اله الا الله﴾ گفت زیرا که آن آیتی است که دلالت بر آن کلمه میکند چنانکه این کلمه که حروف است دلالت بر توحید خداوند عز و جل میکند آن کینونیت الهیه هم دلالت بر ذات اقدس وحده وحده میکند

و ما من اله الا الله إنا کل له طائفون.

